

det var rigtigt, at der var en administrativt ansvarlig, sagkyndig Mand bagved den civile Minister. Naar han ikke ønsker denne Tvang, formodentlig fordi han mener, det er vanskeligt at faa saadan en Mand i en saa lille Hær som denne, vil jeg sige, at jeg kan ikke erkende, at det er en virkelig Grund. Men naar Ministeren har den Opfattelse, er der i hvert Tilfælde Grund til at være glad over, at han har valgt sig en Direktør, thi det er et af de Punkter, jeg bestandig har bebrejdet den forrige civile Forsvarsminister, at han foretog store Forandringer i hele det Avancementssystem, der har været gældende siden 1867, uden at have haft en virkelig sagkyndig Mand til at tage det sagkyndige Ansvar derfor. (Afbrydelse). Nej, det var ikke den forrige Forsvarsminister, men de Herrer vide meget godt, at jeg mener det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der satte dette System i Gang. Det blev tværtimod betydeligt formildet under den derefter følgende Forsvarsminister.

Dernæst vil jeg gerne udtrykke min Glæde over, at den højtærede Forsvarsminister har udtalt sin Villighed til at forhandle om Hovedpunktet i § 4, thi det er en Kendsgerning, at som Loven er affattet nu, kan en Mand, uden nogen Sinde tidligere at have ført Tropper eller maa-ske i det højeste at have kommanderet et Kompagni blot paa en enkelt Skole eller Manøvre, blive i Dag Oberstløjtnant og i Morgen indkommanderet som Direktør i Krigsministeriet og blive siddende der, indtil han gaar ud som General uden at have ført nogen af de Arter af Afdelinger, som skal til. Dette har ikke været og kan ikke være Meningen. Det var en af mine stærkeste Indvendinger mod Lovforslaget tidligere, og jeg paatalte det. Jeg glæder mig over, at den højtærede Minister selv er opmærksom paa, at det kan være farligt, og at det er rigtigere at blive staaende ved det, som er den almindelige Opfattelse: at han kan avancere en Grad eller et Trin — hvad man vil kalde det —, men ikke en Klasse.

Det var de korte Bemærkninger, jeg vilde gøre.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgekreds): Tanken med mine Udtalelser var ikke at rette nogen som helst Anke mod den højtærede Forsvarsminister. Jeg fandt det ganske naturligt, at han forelagde Lovforslaget i den Form, hvori det allerede forelaa fra tidligere Tid. Jeg kan

altsaa godt forstaa, at den højtærede Forsvarsminister i den korte Tid, han har været i Ministeriet, har haft vanskeligt ved at sætte sig ind i, om der overhovedet skulde være nogen Forandring.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at det, man her søgte, var at faa en Lovbestemmelse for en Ting, der gennem lang Tid i Praksis havde været ordnet paa en bestemt Maade. Det udtalte jeg ogsaa i mine Udtalelser var Formaalet, det ser jeg meget godt. Hvis jeg havde haft den Tro, at den Ordning, der har bestaaet siden 1868, i det hele taget var rigtig, vilde jeg heller ikke finde mig foranlediget til at gøre Bemærkninger. Men netop, fordi jeg mener, den er urigtig, har jeg tilladt mig at fremsætte mine Anskuelser, og da den højtærede Minister har erklæret sig villig til at forhandle paa enkelte Punkter, er det muligt, at en Del af de Bemærkninger, jeg har fremsat, kan finde Bifald hos den højtærede Minister, selv om jeg ikke kan vente, man vil gaa saa vidt, som jeg i det hele taget kunde ønske.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Slengerik: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Marineministeriets Personale m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1954-58).

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.